

JUSTITSMINISTERIET

Til:

Udlændingestyrelsen.
Rigspolitiet, Nationalt Udlændingecenter.

Dato: 06 SEP. 2012
Kontor: Kontoret for Humanitært
Ophold og Udsendelser
Sagsbeh: Liv Ann Uggerhøj
Dok.: 520367

Den 22. december 2008 instruerede Ministeriet for Flygtninge, Indvandre- og Integration (nu Justitsministeriet) Udlændingestyrelsen om styrket kontrol med overholdelse af påbud om at tage ophold på et bestemt indkvarteringssted for personer, der opholder sig her i landet på tålt ophold i anledning af at Folketinget ved lov nr. 1397 af 27. december 2008 vedtog en ændring af udlændingeloven, som skærpede kontrolforanstaltningerne for udlændinge på tålt ophold inden for det gældende kompetence- og prøvessystem.

Den 29. september 2009 instruerede Ministeriet for Flygtninge, Indvandre- og Integration Rigspolitiet om pålæggelse af meldepligt efter udlændingelovens § 34, stk. 3, til udlændinge, der opholder sig i Danmark på tålt ophold.

Højesteret afsagde den 1. juni 2012 dom i sagen Elias Karkavandi mod Udlændingestyrelsen og Justitsministeriet.

Højesteret fandt efter en samlet vurdering, "at Udlændingesservices afgørelse af 16. februar 2009 om, at A skal bo og overnatte i Center Sandholm, i hvert fald på nuværende tidspunkt udgør et uproportionalt indgreb i hans bevægelsesfrihed i strid med artikel 2 i Tillægsprotokol 4. Afgørelsen må derfor ophæves som ugyldig. Som konsekvens heraf må også Integrationsministeriets afgørelse af 29. september 2009 om meldepligt i Center Sandholm ophæves som ugyldig. Dette udelukker ikke, at der kan træffes en ny afgørelse om meldepligt."

Højesteret udtalte, at der i bedømmelsen af proportionaliteten må lægges vægt på,

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

- at den pågældende allerede den 2. juli 2007 fik påbud om ophold i Center Sandholm, og at han i foråret 2008 fik pålæg om at melde sig hos politiet i centret en gang om ugen.
- at afgørelserne af 16. februar 2009 samlet set må anses for at udgøre et væsentligt indgreb i den pågældendes bevægelsesfrihed.
- at den pågældende alene er straffet ved Østre Landsrets ankedom af 23. juni 2006, hvorved han blev idømt fængsel i 1 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 191 for medvirken til hashhandel på Christiania.
- at det efter oplysningerne om den pågældendes hidtidige adfærd og personlige forhold må lægges til grund, at der ikke har været og fortsat ikke er nogen konkret risiko for, at han vil skjule sig for politiet, idet det bemærkes, at den pågældende var på fri fod under anken af Københavns Byrets dom af 8. juli 2005, og at han også var på fri fod efter afsigelsen af landsrettens dom, hvorefter han afsonede i et åbent fængsel.
- at der heller ikke har foreligget og fortsat ikke foreligger konkrete holdepunkter for at antage, at den pågældende vil begå ny kriminalitet.
- at der efter det oplyste fortsat ikke er udsigt til, at udvisningen af den pågældende kan effektueres, og at han som følge af risikoen for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling ikke reelt har mulighed for at udrejse frivilligt til Iran, ligesom der heller ikke er noget andet land, han kan udrejse til.

Tillæg til tidligere instrukser

Det er Justitsministeriets opfattelse, at dommen har den betydning, at Udlændingestyrelsen i sager om opholdspligt for personer på tålt ophold løbende skal vurdere, om der er proportionalitet mellem afgørelsen om opholdspligt og de øvrige forhold i den enkelte sag ud fra de i Højesterets dom nævnte kriterier, jf. således også afsnit 4 i bemærkningerne til lov nr. 1397 af 27. december 2008.

Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at Højesteret ved dommen af 1. juni 2012 ikke har taget stilling til Rigspolitiets afgørelse om meldepligt i sagen. Afgørelsen om meldepligt ophæves som ugyldig som konse-

kvens af Højesterets dom om ophævelse af afgørelsen om opholdspligt, jf. nærmere ovenfor om dommens præmisser på dette punkt.

Justitsministeriet finder på denne baggrund, at Rigspolitiet i den konkrete sag bør genoverveje spørgsmålet om meldepligt i forhold til, hvor den pågældende nu måtte tage ophold, jf. bemærkningerne til § 1 i lov nr. 1397 af 27. december 2008.

Som det fremgår af lovforarbejderne, skal proportionalitetsbetingelsen løbende være opfyldt, og det kan med tiden blive vanskeligere at begrunde sådanne indgreb, for eksempel hvis det viser sig fortsat at være umuligt at udsende den pågældende.

Vurderingen af, om påbud om opholdspligt og afgørelser om meldepligt fortsat kan opretholdes, jf. det anførte ovenfor, bør som udgangspunkt foretages hver 6. måned, medmindre forholdene tilsiger noget andet.

Med venlig hilsen

Pernille Breinholdt Mikkelsen